Dla dzieci (wiersz)

Sadził jabłonkę staruszek
Pan Jezus szedłszy tą drogą rzekł:
„Sadzicie dla kogo?
Wam nie doczekać jabłuszek”.

Nie sobie sadzę – nie sobie!
Z tej jabłonki, gdy obrodzi,
Będą jabłka jedli młodzi
i starego wspomną w grobie

Pan Jezus pożegnał dziada
I błogosławił jabłonce
Aż na niej kwiecia tysiące
Kwitnie naraz i opada.

Kwiat jabłoni się rumieni
i głos rozległ się po niebie:
Którzy czynią nie dla siebie
Siedemkroć błogosławieni.

R-
„Straż”